

Trump forbløffer kernevåbenkrigsmagerne – nu til Wall Street frihandlerne!

22. juli: De europæiske geo-politikere omkring London og amerikanske neo-konservative og liberale imperialister er så "forstyrrede" af den fortsatte række af umulige topmøder, der begyndte i Singapore med præsident Donald Trump og Kim Jong-Un fra Nordkorea, at det står klart, at deres politik vitterligt kan udryddes.

De betragtelige problemer der drøftes på disse møder, især hvad USA og Rusland angår, er meget vanskelige at løse. Men truslen om termonuklear krig, som disse geo-politikere er alt for villige til at risikere, bliver drevet tilbage. Og det nye økonomiske og diplomatiske paradigme, der er lanceret omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ, giver mulighed for helt og aldeles at erstatte den (krigen) med stormagtssamarbejde om økonomisk og videnskabelige fremskridt for menneskeheden.

Men geopolitik kan ikke udryddes, så længe truslen om "frihandel" består og har frit løb. Som Lyndon LaRouche skrev for 15 år siden "Vedrørende Toldtarif og Handel", er eksemplet med NAFTA tilstrækkeligt til at illustrere, at frihandel ødelagde USA, økonomisk og socialt. Man kan ikke angribe frihandel uden at indføre Glass-Steagall-adskillelse af Wall Street-bankerne, afskære valutaspekulation og udstede gensidig kredit til udvikling til ens handelspartnere, hvilket øger ens handel med dem. Uden det er toldtariffer slag i luften; de kan ikke forvandles til "fair trade" guld.

Præsident Trumps indførelse af toldtariffer rettet imod Kina kan have en velment motivation, som udtrykt i hans Twitter-beskeder, – at fremtvinge en bedre økonomisk 'deal' mellem Amerika og Kina, med en mere afbalanceret handel. Men selv i det tilfælde, er der ingen chance for at realisere dette. Midt i en rasende og ureguleret, uhæmmet global økonomisk

spekulation centreret i City of Londons finansielle imperium – og med en finansiell sprængning af ubetalelige “højt forrentede” gældsposter truende i horisonten – er toldtakster mellem de to førende globale økonomiske magter impotente og forgæves. Kina har ret på det punkt.

Lad os ikke glemme NAFTA's “første handling”: Mexicos devaluering i december 1994; pesosens “Tequila-krise” i 1995, en 52 milliarder \$ amerikansk kreditlinje for at redde mexicanske banker, så de straks kunne blive overtaget af banker i City of London og på Wall Street. Dette var starten på processen med forarmelse, narkotikahandel, emigration, accelereret amerikansk de-industrialisering, arbejdsløshed og social demoralisering, forværring af det amerikanske landbrug; “den økonomiske undergang”, som LaRouche refererede til.

Trump siger, at han kan lægge told på alle kinesiske produkter? Ureguleret global valutaspekulation for mere end 5 billioner \$ om dagen i centrene for spekulation, City of London og Wall Street, vil neutralisere det. Det vil først devaluere yuanen, så dollaren, så yuanen igen, og så videre. Det vil kaste Amerika ud i inflation og trykke lønningerne yderligere, reducere Kinas evne til at udstede kredit, og true de store projekter i Bælte- og Vej-initiativet. Det vil sige, lige indtil det udløser det truende finansielle kollaps, et sammenbrud værre end det i 2007-08.

Præsidenten ønsker en ny handelsaftale med Mexico, og vi kan starte med at gøre denne til virkelig “fair handel”: Opløs de Wall Street-banker, der ejer de mexicanske banker; forbyd dollar/pesos-spekulation; udsted – som Mexicos nyvalgte præsident López Obrador har foreslået – kredit til jernbaner, vandforsyning, energiudvikling, afsaltning af havvand og nye vejteknologier i Mexico og ind i Mellemamerika; eksporter maskinværktøj til Mexico.

Den bedste, sandsynligvis uundværlige, partner for USA og Mexico til at gøre alt dette, vil være Kina.

Men processen består i at bruge, hvad LaRouche i 2014 kaldte, “Fire nye love for at redde nationen.”